

hvad vi bør forlange, er, at vi have Ret til at sætte Magt imod Magt. Den ærede Justitsminister henviste os til, at vi i Regjeringen havde en Repræsentant, hvis Opgave det er at sørge for, at det, som vi med Grund kunne forlange, bliver fuldbyrdet; men med al Beredvillighed til at erkende Justitsministeren for vor Repræsentant; ere vi dog ikke visse paa, at enhver Regjering kan siges at være saaledes sammensat, at Fleertallet her i Rigsdagen i samme har sine bedste Repræsentanter, og dernæst har Erfaringen lært os, at selv Ministre, som vi sætte Priis paa, kunne have en anden Betragtningssmaade end vi om hvad der er Rigsdagens Berettigelse, og hvad der er Regjeringens Berettigelse. Jeg skal saaledes minde om Stutterisagen og erindre om de mange Heste, som gennem Avinger bleve fødte for Statens Regning, naagt vi ved Finantsloven havde taget Havren fra dem. De fik Havren, og af hvem? Af Indenrigsministeren, vor Repræsentant, som skulde paa-see, at det skete, som vi vilde have. Den ærede Justitsministers Betragtningssmaade over Politiets Virksomhed, og vor Betragtningssmaade over samme kunde maaskee i sin Tid være meget forskjellig. Vi have saaledes seet, da Vægterspørgsmaalet var for, at den ærede Justitsminister paa en ganske anden Maade end vi betragter den Vet, ad hvilken vi skulde opnaae Sikkerhed i Kommunen. Vi have hørt et æret Medlem klage over, at de 17 Vægttere, som findes paa Broerne, ere utilstrækkelige, og vi have seet, at Loven istedet derfor skal staffe os 20 Konstabler, hvilket Antal man saa antager for at være tilstrækkeligt, skjøndt Forskjellen dog er meget ringe. At Antallet ikke vil blive større end 20, vil fremgaae deraf, at til enhver Tid kunne kun 10 forlade hver Station, og naar vi tage dette Tal 2 Gange, saa faae vi de 20 mod 17, men det er dog ikke nogen stor Forskjel. Det jeg her igjennem har søgt at vise, er, at vor Opfattelse af den Sikkerhed, vi ønske, kan være meget forskjellig fra Justitsministerens. Der har hos Regjeringen med Hensyn til dette Spørgsmaal viist sig en Slags Censurighed, fremkaldt ved, at Regjeringen har underhandlet med Magistraten og er med den bleven enig om, at det som staaer i

Loven, er tilstrækkeligt. Den ærede Justitsminister har saaledes meent, at de 86 Mand, som ere bestemte til Mattetjenesten, let kunne varetage den Tjeneste, som 160 Vægttere nu ikke ere tilstrækkelige til at besørge, og det er muligt, at den Anskuelse, som har gjort sig gjældende hos ham gennem lange Forhandlinger, har bundet sig saaledes til hans Betragtningssmaade, at vi ikke kunne faae vor Betragtningssmaade frem, naar vi ikke have et saa mægtigt Middel, hvormed vi kunne indvirke paa Ministeren som det, der ligger i vor Bemyndigelse til at nedlægge Tilskuddet til Politiet; thi det at nedlægge Summen, det er noget Talende, noget Slaaende. Hvis Tilskuddet bestemmes ved en særlig Lov og ikke opføres paa Finantsloven, og vi da prøve paa at nedlægge Summen, da gaaer det her ligesom det gif med Havren; Ministeren udbetaler Summen, og naar saa Revisionen kommer og finder Summen udbetalt, uden at den er godkjendt i Finantsloven, saa siger man: Ja, vil man have Loven forandret saa kom med et Lovforslag! — Naar nu et saadant Lovforslag indbringes, saa kommer den uendelige Diskussion, og selv om vi vedtage Lovforslaget, saa skal det først til det andet Thing, der som sædvanlig vil give os Uret, da man der sætter Priis paa et Normalbudget. Nødvendigheden byder os altsaa at fastsætte Summen paa den af mig angivne Maade. Nu siger man, at Kommunen derved vil blive ængstelig for, om den ogsaa kan forlade sig paa at faae Tilskuddet. Men denne Ængstelighed har Intet at sige, thi Kommunen risikerer Intet derved; har den da hidtil været ængstelig, skjøndt de Indtægter, som den har havt til Politiforvaltningen, ikke have været faste? Vi have til alle Tider været tilbøielige til at gaae ind paa, hvad Ministeren paa Kommunens Vegne har foreslaaet, og have flere Gange givet denne et, skjøndt ikke stort, Tilskud. Erfaringen er mere værd end løse Grundsatninger, og derfor tvivler Kommunen ikke paa, at naar den staffer Orden og Sikkerhed, saa faaer den sit Tilskud. Men dersom Politiet seer gennem Fingrene med Optøier her i Byen, eller faaer Skin af at begunstige dem, hvilket man paa andre Steder her i Landet har seet,